سلیمان

هو اللّه العلیّ الاعلی الابهی

ان یا سلیمان اسمع ندآئی عن جهة سجنی لتجذبک نغماتی و تنقطعک عن سوآئی و تطیرک فی هوآئی و تقرّبک الی مطلع جمالی و تنطقک بثنآئی بین عبادی و تشربک کوثر البقآء من سلسبیل رحمتی و تسنیم القدس من فرات مکرمتی و انّ نفحاتی یهدی المشتاقین الی رضوان ذکری و فوحاتی ترشد الطّالبین الی فنآء وصلی و لقآئی کذلک یذکرک الغلام فی تلک الایّام الّتی احاطته الانعام من فسقآء هؤلآء الانام

یا ابن الانسان قل یا اولی الادیان من اهل الاکوان انّ الّذی صعد الی السّمآء قد اتی علی ظلل من غمام الحمرآء بربوات قدسه و تمشی ملکوت اللّه قدّامه و عن ورآئه جنود الوحی لو انتم تعلمون قل قد اتی معزّی الّذی وعدتم به فی کلّ الالواح و قد جآئکم لیتمّ لکم الحکمة و البیان اذاً تفحّصوا فی اقطار العالم لعلّ تجدونه و ان وجدتموه ایّاکم ان تصلبوا هیکل الموعود کما صلبوا ملأ الیهود من قبل اتّقوا اللّه یا قوم و لا تکوننّ من الظّالمین

فطوبی لعین تقع علی جماله و لسمع تسمع نغماته و للسان تنطق بثنآئه و لرجل یمشی فی مسالک رضآئه و لقلب ملأ من عرفان نفسه و لنفس حملت امانة حبّه کذلک دلع دیک العرش لعلّ اهل الآفاق یبدّلون النّفاق بالوفاق ایّاکم ان ترجموه بالاحداق بعد الّذی یهدیکم الی الوثاق قل انّه انفق روحه کما انفق من قبل جسده و لا یخاف من احد عمّا خلق بین السّموات و الارض و یهدی النّاس الی اللّه ربّ العالمین

قل یا اهل الارض ان اجتمعوا علی مائدة ربّکم الرّحمن و انّها قد نزلت مرّة اخری من جبروت الامضآء بعد القضآء و انّها قد ظهرت علی هیکل الانسان فی قطب الامکان انتم یا ملأ الاکوان لا تحرموا انفسکم عمّا قدّر لکم من لدی اللّه المقتدر العزیز المنّان قل یا قوم طهّروا قلوبکم عن الغلّ و البغضآء و زکّوا نفوسکم عن البغی و الفحشآء ثمّ زیّنوا ابدانکم بردآء الوفآء ثمّ لسانکم بالصّدق فی ارض الانشآء کذلک امرکم قلم الاعلی فی جبروت القضآء ان انتم من العارفین

قل بنفحاته قد اهتزّت حقایق الاشیآء شوقاً للقآئه و طلباً لوصاله انتم یا قوم لا تحرموا انفسکم عن حرم عرفانه و لا تختلفوا فیه لتکوننّ من الموحّدین طوبی لک بما شربت کوثر الحیوان من ید الطاف ربّک العزیز المنّان نسئل اللّه بان یثبّتک علی حبّه و یستقرّک علی امره و انّه لعلی کلّ شیئ قدیر قل به احیی اللّه العالم و خلق العالم لنفسه ولکن ظلموه اهل العالم و ما عرفوه و کانوا من الغافلین

و لو ترید ان تطّلع بامری و ما ورد علی نفسی فاعلم بانّ البلایا قد بلغت الی مقام خرجت عن الذّکر و البیان و ما اطّلع بمصایب الغلام الّا ربّه العزیز العلّام و نشکر اللّه بما قدّر لنا بامر من عنده و نصبر کما صبرنا من قبل و ما استنصرنا من احد و ما النّصر الّا من لدن ربّک العزیز الوهّاب

این لوح بدیع ارسال شد ولکن آن عبد طالب باید بکمال حکمت حرکت فرمایند که ابداً احدی از مشرکین مطّلع از مبدء امر قبل از ظهور نشوند و آنچه نوشته بودید که از سماء عنایت نازل و باطراف داده شود فسوف یأتی وقته و زمانه و انّه لهو المقتدر علی ما یشآء یفعل ما یشآء و یحکم ما یرید

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۳۰ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر